Seminár 20: Teória čísel IV – prvočísla

Úlohy a riešenia

Úloha 20.1. [63-I-3-N2] **Riešenie.** Označme p < q prvočísla zo zadania. Potom platí (p+1)q = pq + 7. Po roznásobení ľavej strany a odčítaní výrazu pq od oboch strán rovnosti dostávame q = 7. Prvočíslo p má byť menšie ako q, preto $p \in \{2,3,5\}$ a hľadaným číslom n je tak jedno z čísel 14, 21 alebo 35.

Úloha 20.2. [63-I-3-N4] **Riešenie.** Podobne ako v predchádzajúcom prípade označme $p \le q$ (nie nutne rôzne) prvočísla zo zadania a to prepíšme do tvaru rovnosti (p+1)(q+1) = pq + 35. Po úprave dostávame p+q=34. Hľadáme teda dvojice prvočísel, ktorých súčet bude 34. Takými sú jedine 3 a 31, 5 a 29, 11 a 23, 17 a 17. Riešením úlohy je potom $n \in \{93, 145, 253, 289\}$.

Komentár. Úvodné dve jednoduché úlohy majú prípravný charakter na úlohu nasledujúcu a sú skôr rozcvičkou, než náročnou aplikáciou vedomostí o prvočíslach.

Úloha 20.3. [63-I-3] **Riešenie***. Nech n=pqr, p< q< r. Rovnosť (p+1)(q+1)r=pqr+915 ekvivalentne upravíme na tvar $(p+q+1)\cdot r=915=3\cdot 5\cdot 61$, z ktorého vyplýva, že prvočíslo r môže nadobudnúť len niektorú z hodnôt 3, 5 a 61. Pre r=3 ale z poslednej rovnice dostávame $(p+q+1)\cdot 3=3\cdot 5\cdot 61$, čiže p+q=304. To je spor s tým, že r je najväčšie. Analogicky zistíme, že nemôže byť ani r=5. Je teda r=61 a p+q=14. Vyskúšaním všetkých možností pre p a q vyjde p=3, q=11, r=61 a $n=3\cdot 11\cdot 61=2013$.

Komentár. Úloha vyžaduje vhodnú manipuláciu rovnosti zo zadania a potom už len dostatočne pozornú analýzu vzniknutých možností.

Úloha 20.4. [64-S-3] **Riešenie*.** Hľadané číslo n je súčinom troch rôznych prvočísel, ktoré označíme $p,q,r,\ p< q< r$. Číslo n=pqr má ciferný súčet 8, ktorý nie je deliteľný tromi, preto ani n nie je deliteľné tromi a teda $p,q,r\neq 3$. Napokon hľadané číslo n nie je deliteľné ani dvoma, pretože by muselo byť p=2 a q=p+8=10, čo nie je prvočíslo. Musí teda byť p=5.

Ak je p=5, je q=p+8=13, takže $r\in\{17,19,23,29,31,\ldots\}$ a $n\in\{1105,1235,1495,1885,2015,\ldots\}$. V tejto množine je zrejme najmenšie číslo s ciferným súčtom 8 číslo 2015.

Ak je p > 5, je p = 11 najmenšie prvočíslo také, že aj q = p + 8 je prvočíslo. Preto p = 11, q = 19, a teda r = 23, takže pre zodpovedajúce čísla n platí $n = 11 \cdot 19 \cdot 23 = 4807 > 2015$.

Komentár. Úloha príjemne spája poznatky o deliteľnosti a prvočíslach a nemala by pre študentov byť neprekonateľnou výzvou.

Úloha 20.5. [57-S-1] **Riešenie***. Z podmienky pre súčin vyplýva, že a aj b sú mocninami toho istého prvočísla p: $a=p^r$, $b=p^s$, pričom r,s sú celé kladné čísla. Keby bolo p nepárne, bol by súčet a+b deliteľný okrem čísla p aj číslom 2, takže by nebol mocninou prvočísla. Teda p=2. Ak r < s, je súčet $a+b=2^r(1+2^{s-r})$ opäť číslo párne deliteľné nepárnym číslom väčším ako 1, nie je teda mocninou prvočísla. K rovnakému záveru dôjdeme aj v prípade, keď r>s. Ostáva preto jediná možnosť: $a=b=2^r$, pričom r je celé kladné číslo. Skúška $a+b=2^r+2^r=2^{r+1}$ a $ab=2^{2r}$ potvrdzuje, že riešením sú všetky dvojice $(a,b)=(2^r,2^r)$, kde r je celé kladné číslo.

Úloha 20.6. [65-I-1-D2, resp. 55-II-4] **Riešenie*.** Pre prvočísla p,q má platiť q(q-1)=p(145p-1), takže prvočíslo p delí q(q-1). Prvočíslo p nemôže deliť prvočíslo q, pretože to by znamenalo, že p=q, a teda 145p=p, čo nie je možné. Preto p delí q-1, t. j. q-1=kp pre nejaké prirodzené k. Po dosadení do daného vzťahu dostaneme podmienku

$$p = \frac{k+1}{145 - k^2}.$$

Vidíme, že menovateľ zlomku na pravej strane je kladný jedine pre $k \le 12$, zároveň však pre $k \le 11$ je jeho čitateľ menší ako menovateľ: $k+1 \le 12 < 24 \le 145k^2$. Iba pre k=12 tak vyjde p prirodzené a prvočíslo, p=13. Potom q=157, čo je tiež prvočíslo. Úloha má jediné riešenie.

Komentár. Úloha opäť ukazuje, že upravenie podmienok zo zadania do vhodného tvaru, o ktorom môžeme ďalej diskutovať, je často kľúčovým krokom v riešení. V tomto prípade ide o podmienku q = kp + 1 a následný rozbor hodnôt v čitateli a menovateli zlomku. To by v študentoch malo umocniť dojem, že zručné narábanie s algebraickými výrazmi nájde svoje široké uplatnenie.

Úloha 20.7. [62-I-5] **Riešenie*.** Ukážeme, že jedinými celými číslami, ktoré vyhovujú úlohe, sú n=0 a n=1.

Upravme najskôr výraz $V = 2n^3 - 3n^2 + n + 3$ nasledujúcim spôsobom:

$$V = (n^3 - 3n^2 + 2n) + (n^3 - n) + 3 = (n - 2)(n - 1)n + (n - 1)n(n + 1) + 3.$$

Oba súčiny (n-2)(n-1)n a (n-1)n(n+1) v upravenom výraze V sú deliteľné tromi pre každé celé číslo n (v oboch prípadoch sa jedná o súčin troch po sebe idúcich celých čísel), takže výraz V je pre všetky celé čísla n deliteľný tromi. Hodnota výrazu V je preto prvočíslom práve vtedy, keď V=3, teda práve vtedy, keď súčet oboch spomenutých súčinov je rovný nule:

$$0 = (n-2)(n-1)n + (n-1)n(n+1) = n(n-1)[(n-2) + (n+1)] = n(n-1)(2n-1).$$

Poslednú podmienku však spĺňajú iba dve celé čísla n, a to n = 0 a n = 1. Tým je úloha vyriešená.

Poznámka. Fakt, že výraz V je deliteľný tromi pre ľubovoľné celé n, môžeme odvodiť aj tak, že doňho postupne dosadíme n=3k, n=3k+1 a n=3k+2, pričom k je celé číslo, rozdelíme teda všetky celé čísla n na tri skupiny podľa toho, aký dávajú zvyšok po delení tromi.

Komentár. Aj keď vzorové riešenie môže vyzerať trikovo, po vyskúšaní niekoľko málo hodnôt n je vždy hodnota zo zadania deliteľná 3, čo by študentov mohlo priviesť na myšlienku skúsiť dokázať deliteľnosť čísla zo zadania tromi.

Úloha 20.8. [[?], príklad 2.3, str. 174] **Riešenie***. Predpokladajme, že prvočíslo p je súčasne súčtom aj rozdielom dvoch prvočísel. Potom je však p>2 a teda je p nepárne. Pretože je p zároveň súčet aj rozdiel dvoch prvočísel, jedno z nich musí byť vždy párne, teda 2. Takže hľadáme prvočísla p, p_1, p_2 tak, že $p=p_1+2=p_2-2$, teda $p_1, p, p-2$ sú tri po sebe idúce nepárne čísla a teda práve jedno z nich je deliteľné troma (študenti by si mali rozmyslieť prečo). Avšak troma je deliteľné jediné prvočíslo 3, odkiaľ vzhľadom na to, že $p_1 \geq 1$ vyplýva $p_1=3, p=5$ a $p_2=7$. Jediné prvočíslo vyhovujúce zadaniu je teda p=5.

Komentár. Úloha, ktorá vyžaduje viac uvažovania, než tvrdého počítania, je zaujímavá práve jediným výsledkom.

Úloha 20.9. [[?], príklad 3, str. 95] **Riešenie*.** Ak existujú vôbec nejaké riešenia vyšetrovanej rovnice, potom sú nenulové. Preto môžeme rovnicu upraviť na ekvivalentný tvar yx - px - py = 0, resp. $(x - p)(y - p) - p^2 = 0$, a teda

$$(x-p)(y-p) = p^2.$$

Odtiaľ je vidieť, že celočíselné riešenia môžeme dostať len vtedy, ak x-p prebehne všetkých deliteľov čísla p^2 , pričom y-p prebehne doplnkové delitele. Pretože je p prvočíslo, musí byť nutne

$$x - p \in \{1, p, p^2, -1, -p, -p^2\}.$$

Pretože $x \neq 0$, odpadá x - p = -p. Ostáva teda

$$x \in \{1+p, 2p, p+p^2, p-1, p-p^2\}$$
 a teda $y \in \{p+p^2, 2p, 1+p, p-p^2, p-1\}.$

Tieto hodnoty sú skutočne riešením, o čom sa môžeme presvedčiť skúškou.

Komentár. Úloha, v ktorej opäť predtým, než uplatníme znalosti o deliteľnosti, príp. prvočíslach, musíme umne upraviť východiskový tvar rovnice.

Úloha 20.10. [65-I-1] Riešenie*. Ľavú stranu danej rovnice rozložíme na súčin podľa vzorca pre $A^2 - B^2$. V takto upravenej rovnici

$$(p+q+r)(p-q-r) = 637$$

už ľahko rozoberieme všetky možnosti pre dva celočíselné činitele naľavo. Prvý z nich je väčší a kladný, preto aj druhý musí byť kladný (lebo taký je ich súčin), takže podľa rozkladu na súčin prvočísel čísla $637=7^2\cdot 13$ ide o jednu z dvojíc (637,1),~(91,7) alebo (49,13). Prvočíslo p je zrejme aritmetickým priemerom oboch činiteľov, takže sa musí rovnať jednému z čísel $\frac{1}{2}(637+1)=319,~\frac{1}{2}(91+7)=49,$ $\frac{1}{2}(49+13)=31$. Prvé dve z nich však prvočísla nie sú $(319=11\cdot 29\text{ a }49=7^2)$, tretie áno. Takže nutne p=31 a prislúchajúce rovnosti 31+q+r=49 a 31-q-r=13 platia práve vtedy, keď q+r=18. Také dvojice prvočísel $\{q,r\}$ sú iba $\{5,13\}$ a $\{7,11\}$ (stačí prebrať všetky možnosti, alebo si uvedomiť, že jedno z prvočísel q, r musí byť aspoň 18:2=9, nanajvýš však 18-2=16). Súčin pqr tak má práve dve možné hodnoty, a to $31\cdot 5\cdot 13=2015$ a $31\cdot 7\cdot 11=2387$.